

L I M A N I A.

Imania pars est Arvernæ. Hanc Apollinaris Sidonius Arvernorum Episcopus, ita describit lib. 4, Epist. 21, ad Asprum suum: Taceo Territorii peculiarem jucunditatem, taceo illud æquor agrorum, in quo sine periculo quæstuosæ flu-

tuant in segetibus undæ, quod industrius quisq; quo plus frequentat, hoc minus naufragat, viatoribus molle, fructuosum aratoribus, venatoribus voluptuosum: quod montium cingunt dorfa pascuis, latera vinetis, terrena villis, saxosa castellis, opaca lustris, apertus culturis, concava fontibus, abrupta fluminibus; quod denique ejusmodi est, ut semel visum advenis multis patriæ oblivionem sepe persuadeat. Arvernia duplex est, Superior, vel montana: & Inferior, quæ plana. In illa primaria urbs est S. Flour, posita in edita rupe.

Limania est Arvernia Inferior. Etymon.

Inferior Arvernia, *Le bas Pais d' Auvergne*, *Limania* est, pleniore vocabulo ac etymon suum planius exprimente Alimania, *L' Alimaigne* dicta: idque vel ab *alimonia*, vel à pingui limosoque solo. Aliis placet sic dictam ab amne, qui hodie *Lamone* & *Lymonne*, quemque Elaver fluvius ingens in se recipit.

Longitudo ejus excurrit à ponte veteris Brivatæ Ganatum usque, leucis circiter viginti. Latitudo à monte, qui vulgo *Poy de Dome*, ad oppidum *Tyert*, vel *Croppiere*, leucis fere octo extenditur. Est autem dictus mons inter totius Galliæ altissimos, simplicium herbarum feracissimus, in cujus vertice reliqua rudera testantur arcem ibi fuisse, vel quid aliud. Regio uberi fertilitate commendatur, civitatibus amplissimis, vicis, villis, prætoriiisque magnificis exculta; fontibus ad hæc, lacubusque & balneis, & silvis à natura donata. Primaria regionis urbs est *Claramontium*, *Clermont* vulgo. Eam Sidonius ejusdem Episcopus Arvernum oppidum vocat lib. 6, Epist. 12. Scaliger putat esse Augustonemetum Ptolemæi. Urbem hanc olim etiam propugnaculis undiq;

cinctam munitamque fuisse ex Gregorio Turonensi habemus. A Gothis obsessa sæpius, miserumque in modum afflicta, tandem etiam capta est. Colliculis fertilissimis cineta est, ex quibus rivuli fontesque copiosi scaturiunt, hortos, prædiaque vicina irrigantes. Arcem habet, sedemque Episcopalem, quam eruditionis suæ fama scriptisque illustravit C. Sollius Sidonius Apollinaris. Invitus tamen ad dignitatem hanc evectus promotusque creditur. Ita ipse lib. 5 Epist. Ego autem infelicis conscientie mole depressus, vi febrium nuper extremum salutis acceci. utpote cui indignissimo tantæ professionis pondus impactum est, qui miser ante compulsus docere, quam discere, & ante præsumens bonum prædicare, quam facere, tanquam sterilis arbor, quum non habeam opera propomis, spargo verba pro foliis. Est præterea hic non ignobile oppidum *Rion*, arce munitum, sedes Seneschalli inferioris Arvernæ, cui cum ipsa metropoli *Claramontio* subsunt reliqua oppida & vici. Est & *Montferrantum*, ad fluviolum *Bedat*, qui in *Elaverem* exit. uti & *Aigueperse*, aqua *Perla*: *Maringues*, *Entraigues*, *Beauregard*, *Pont du Chasteau*, *Croppiere*, *Moson*.

Alia oppidula & vici.

Fuit in hac Arvernæ parte, semileuca ab Augustonemeto, urbs Cæsari celebrata *Gergovia*, cujus adhuc reliqua sunt vestigia, & nomen, *Gergoie*. Qui *Gergoviam* & *Gergobinam* distinguunt, frustra sunt: licet enim Strabo *Gergoviam* Arvernæ, *Gergobinam* autem Cæsar Bojis attribuat, nihil refert. Fieri enim hoc solet in confinibus populis, uti oppida limites utrosque tangunt, modo his, modo illis populis tribuantur. Posuit autem eam Cæsar, (uti & in tabula videre est) in altissimo monte, aditus habentem difficiles ac pene inaccessos. Sidonius in Panegyrico Aviti:

Gergovia veteribus celebrata.

*Quosvis vincis equo. testis mihi Cæsaris esto
Hic nimium Fortuna parens, quum colle repulsus
Gergovæ, castris miles vix restitit ipsis.*

Metropolis Clermont.

